

Langdurige Europese F-16 samenwerking

Europese samenwerking in de praktijk:

Het unieke van de F-16 European Participation Air Forces (EPAF) samenwerking is dat ieder land een stem van gelijk gewicht heeft: hetgeen de Europeanen een grote invloed geeft op het programma.

Het succes van de EPAF is gebleken door dat zowel de productievliegtuigen als de modificatieprogramma's binnen budget alsmede binnen de gestelde tijd zijn gerealiseerd. Bovendien beschikken de betreffende landen nog steeds over F-16's met dezelfde basisconfiguratie, zodat de interoperabiliteit is gegarandeerd.

Kenmerken van het Multi National Fighter Program (MNFP) zijn:

- Schaalvergroting:
- Verdeling van de kosten
- Productie, Ontwikkeling, Instandhouding
- Logistiek en technisch
- Certificering
- Crisis management
- Commonality en Interoperability
- Trainen en opleiden (Fighter Weapon Instructor Training (FWIT))
- Oefeningen
- Operaties (European Expeditionary Air Wing (EEAW))
- Doorontwikkeling van capaciteiten

Eind jaren 90 hebben Nederland, België, Noorwegen en Denemarken voor de F-16 gekozen. De destijds concurrerende vliegtuigen vliegen al jaren niet meer bij Europese luchtmachten.

“Na de Koude Oorlog is meer dan ooit een beroep gedaan op de Nederlandse krijgsmacht. Want in een wereld waarin de onderlinge afhankelijkheid toeneemt, moet je samen optrekken. Het betaalt zich uit als wij ons aandeel leveren. Voor een handelsland als het onze, is optreden buiten de grenzen geen keuze, maar pure noodzaak gebleken.”

Generaal Van Uhm, speech commando-overdracht, 28 juni 2012

De eerste Europese F-16 gebruikers hebben samen met de USAF het MNFP verband medio 1975 al gevormd.